

Środa, 28 września 2005 r.

9. RYZYKO OPERACYJNE
12. Wdraża się zasady i procedury oceny stopnia narażenia na ryzyko operacyjne, w tym zdarzenia o niskiej częstotliwości, lecz poważnych skutkach. Bez uszczerbku dla definicji określonej w art. 4 ust. 22, instytucja kredytowa określa, co stanowi ryzyko operacyjne do celów wspomnianych procedur.
13. W celu zapewnienia instytucji kredytowej możliwości prowadzenia bieżącej działalności i ograniczenia strat w przypadku poważnego zakłócenia jej działalności gospodarczej ustala się plany awaryjne i plany utrzymania ciągłości działalności gospodarczej.
10. RYZYKO UTRATY PŁYNNOŚCI
14. Wprowadza się zasady i procedury pozwalające na bieżąco oraz z uwzględnieniem przyszłych zdarzeń mierzyć i zarządzać pozycją netto płynności. Rozważa się alternatywne scenariusze, a założenia stanowiące podstawę decyzji dotyczących pozycji netto w zakresie pozyskiwania środków płynnych podlegają regularnym przeglądom.
15. Ustala się plany awaryjne na wypadek zaburzeń płynności.

ZAŁĄCZNIK VI

METODA STANDARDOWA

Część 1 — Waga ryzyka

1. EKSPOZYCJE WOBEC RZĄDÓW LUB BANKÓW CENTRALNYCH
- 1.1. *Sposoby traktowania*
1. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 2-7, ekspozycjom wobec rządów i banków centralnych przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.
2. Z zastrzeżeniem ust. 3, tym ekspozycjom wobec rządów i banków centralnych, które posiadają rating wyznaczonej instytucji ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 1 zgodnie z tym, jaki rating wyznaczonych instytucji ECAI został przez właściwe organy przypisany sześciu stopniom w skali oceny jakości kredytowej.

Tabela 1

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Ekspozycjom wobec Europejskiego Banku Centralnego przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %.
- 1.2. *Ekspozycje w walucie krajowej kredytobiorcy*
4. Ekspozycjom wobec rządów i banków centralnych Państw Członkowskich, nominowanym i opłaconym w walucie krajowej tego rządu i banku centralnego, przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 0 %.
5. Jeżeli właściwe organy państwa trzeciego, których ustalenia nadzorcze i regulacyjne są co najmniej równoważne ustaleniom stosowanym we Wspólnocie przypiszą ekspozycjom wobec rządów lub banków centralnych, nominowanym i opłaconym w walucie krajowej wagę ryzyka mniejszą niż wskazana w ust. 1-2, wówczas Państwa Członkowskie mogą zezwolić swoim instytucjom kredytowym na wążenie ryzyka takich ekspozycji w ten sam sposób.

Środa, 28 września 2005 r.

- 1.3. Stosowanie ocen kredytowych Agencji Kredytów Eksportowych
6. Oceny kredytowe przyznane przez Agencję Kredytów Eksportowych są uznawane przez właściwe organy pod warunkiem spełnienia jednego z poniższych warunków:
- jest wyrażona w uzgodnionej skali punktowej ryzyka wyznaczonej przez Agencję Kredytów Eksportowych uczestniczące w „Porozumienie w sprawie wytycznych dla oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych” OECD
 - Agencja Kredytów Eksportowych publikuje sporządzone przez siebie oceny kredytowe i stosuje uzgodnioną metodologię OECD, a nadana przez nią ocena kredytowa jest powiązana z jedną z ośmiu minimalnych składek ubezpieczenia eksportu (MSUE), określonych w zatwierdzonej metodologii OECD.
7. Ekspozycjom, które posiadają uznaną ocenę kredytową Agencji Kredytów Eksportowych, do celów ważenia ryzykiem przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z tabelą 2.

Tabela 2

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Waga ryzyka	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. EKSPOZYCJE WOBEC SAMORZĄDÓW TERYTORIALNYCH LUB WŁADZ REGIONALNYCH
8. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 9-11, ekspozycje wobec samorządów terytorialnych i władz lokalnych są ważonych ryzykiem tak jak ekspozycje wobec instytucji. Ta procedura jest niezależna od zgody, o której mowa w art. 80 ust. 3. Preferencyjne traktowanie ekspozycji krótkoterminowych, opisane w ust. 31, 32 i 37, nie ma zastosowania.
9. Ekspozycje wobec samorządów terytorialnych są traktowane jak ekspozycje wobec rządu centralnego państwa, na terytorium, którego samorzady te się znajdują, o ile pomiędzy tymi ekspozycjami nie ma różnicy pod względem ryzyka z powodu szczególnych uprawnień samorządów w zakresie zasilania własnych budżetów oraz szczególnych ustaleń instytucjonalnych, których skutkiem jest zmniejszenie ryzyka niewykonania zobowiązań.

Właściwe organy sporządzają i publikują wykaz jednostek samorządów terytorialnych, które otrzymały identyczną wagę ryzyka jak rząd centralny.

10. Ekspozycje wobec kościołów i związków wyznaniowych utworzonych w formie osoby prawnej prawa publicznego traktowane są, w zakresie, w jakim pobierają one podatki zgodnie z przepisami przyznającymi im takie prawo, jako ekspozycje wobec samorządów terytorialnych, przy czym nie stosuje się przepisów ust. 9. W takim przypadku do celów art. 89 ust. 1 lit. a) nie udziela się odmowy zezwolenia na stosowanie przepisów tytułu V, rozdział 2, sekcja 3, podsekcja 1.
11. Jeżeli właściwe organy kraju trzeciego, których ustalenia nadzorcze i regulacyjne są co najmniej równoważne ustaleniom stosowanym we Wspólnocie, traktują ekspozycje wobec samorządów terytorialnych jak ekspozycje wobec rządu centralnego, wówczas Państwa Członkowskie mogą zezwolić swoim instytucjom kredytowym na ważenie ryzyka ekspozycji wobec takich samorządów terytorialnych w ten sam sposób.

3. EKSPOZYCJE WOBEC ORGANÓW ADMINISTRACJI I PODMIOTÓW NIEKOMERCYJNYCH

3.1. Sposoby traktowania

12. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 13-17, ekspozycjom wobec organów administracji i podmiotów niekomercyjnych przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.

Środa, 28 września 2005 r.

- 3.2. *Pozarządowe podmioty sektora publicznego*
13. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 14-17, ekspozycjom wobec pozarządowych podmiotów sektora publicznego przypisuje się wagę ryzyka równą 100 %.
14. Ekspozycje wobec pozarządowych podmiotów sektora publicznego mogą być traktowane jak ekspozycje wobec instytucji, pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organ. Wydanie takiej zgody jest niezależne od wydania zgody, o której mowa w art. 80 ust. 3. Preferencyjne traktowanie ekspozycji krótkoterminowych określone w ust. 31, 32 i 37 nie ma tu zastosowania.
15. W wyjątkowych przypadkach ekspozycje wobec pozarządowych podmiotów sektora publicznego mogą być traktowane jak ekspozycje wobec rządów państw, na których terytorium mają one swoją siedzibę, o ile zgodnie z opinią właściwych organów ryzyko takich ekspozycji jest jednakowe, ponieważ rząd wystawił odpowiednią gwarancję.
16. W przypadku wyrażenia przez właściwe organy jednego Państwa Członkowskiego zgody na traktowanie ekspozycji wobec pozarządowych podmiotów sektora publicznego jak ekspozycji wobec instytucji lub jak ekspozycji wobec rządu państwa, na którego terytorium mają one swoją siedzibę, właściwe organy innego Państwa Członkowskiego zezwolą również swoim instytucjom kredytowym na wzięcie ryzyka ekspozycji wobec takich podmiotów sektora publicznego w ten sam sposób.
17. Jeżeli właściwe organy kraju trzeciego, których rozwiązania nadzorcze i regulacyjne są co najmniej równoważne rozwiązaniom stosowanym we Wspólnocie traktują ekspozycje wobec pozarządowych podmiotów sektora publicznego jak ekspozycje wobec instytucji, wówczas Państwa Członkowskie mogą zezwolić swoim instytucjom kredytowym na wzięcie ryzyka ekspozycji wobec takich podmiotów sektora publicznego w ten sam sposób.
4. EKSPOZYCJE WOBEC WIELOSTRONNYCH BANKÓW ROZWOJU
- 4.1. *Zakres*
18. Do celów art. 78-83 Międzypaństwowa Korporację Inwestycyjną, Czarnomorski Bank Handlu i Rozwoju oraz Środkowoamerykański Bank Integracji Gospodarczej uznaje się za Wielostronny Bank Rozwoju.
- 4.2. *Sposoby traktowania*
19. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 20 i 21, ekspozycje wobec banków rozwoju wielostronnego są traktowane w ten sam sposób, co ekspozycje wobec instytucji zgodnie z ust. 29-32. Preferencyjne traktowanie ekspozycji krótkoterminowych określone w ust. 31, 32 i 37 nie ma tu zastosowania.
20. Ekspozycjom wobec następujących banków rozwoju wielostronnego przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %:
- a) Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju;
 - b) Międzynarodowa Korporacja Finansowa;
 - c) Międzypaństwowa Korporacja Inwestycyjna;
 - d) Azjatycki Bank Rozwoju;
 - e) Afrykański Bank Rozwoju;
 - f) Bank Rozwoju Rady Europy;
 - g) Nordycki Bank Inwestycyjny;
 - h) Karaibski Bank Rozwoju;
 - i) Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju;
 - j) Europejski Bank Inwestycyjny;
 - k) Europejski Fundusz Inwestycyjny; oraz
 - l) Agencja Wielostronna Gwarancji Inwestycyjnych

Środa, 28 września 2005 r.

21. Wpłatom należnym na poczet kapitału Europejskiego Banku Inwestycyjnego przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 20 %.
5. EKSPOZYCJE WOBEC ORGANIZACJI MIĘDZYNARODOWYCH
22. Ekspozycjom wobec następujących organizacji międzynarodowych przypisuje się wagę ryzyka 0 %:
- Wspólnota Europejska;
 - Międzynarodowy Fundusz Walutowy;
 - Bank Rozrachunków Międzynarodowych.
6. EKSPOZYCJE WOBEC INSTYTUCJI
- 6.1. *Sposoby traktowania*
23. Do określania wagi ryzyka ekspozycji wobec instytucji stosuje się jedną z dwóch metod opisanych w ust. 26-27 i 29-32.
24. Bez uszczerbku dla innych postanowień ust. 23-39, ekspozycje wobec instytucji finansowych, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności od właściwych organ, odpowiedzialnych za wydawanie zezwoleń i nadzór nad instytucjami kredytowymi i są przez nie nadzorowane, oraz podlegające wymaganiom ostrożnościowym, równoważnym z wymogami stosowanymi wobec instytucji kredytowych, są traktowane jak ekspozycje wobec instytucji.
- 6.2. *Dolny limit wagi ryzyka dla ekspozycji wobec instytucji nieposiadających ratingu*
25. Ekspozycjom wobec instytucji nieposiadających ratingu nie przypisuje się wagi ryzyka niższej, niż waga stosowana w przypadku ekspozycji wobec rządów i banków centralnych.
- 6.3. *Metoda oparta na wadze ryzyka rządu centralnego*
26. Ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka zgodnie ze stopniem jakości kredytowej, jaki przypisany jest ekspozycjom wobec rządu państwa, na terytorium którego zarejestrowana jest dana instytucja, zgodnie z tabelą 3.

Tabela 3

Stopień jakości kredytowej przypisany rządowi i bankom centralnym	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka ekspozycji	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

27. W przypadku ekspozycji wobec instytucji zarejestrowanych w krajach, gdzie rząd centralny nie posiada ratingu waga ryzyka nie powinna przekraczać 100 %.
28. Ekspozycjom wobec instytucji o pierwotnym efektywnym terminie zapadalności wynoszącym nie więcej niż trzy miesiące przypisuje się wagę ryzyka w wysokości 20 %.
- 6.4. *Metoda oparta na ratingach*
29. Tym ekspozycjom wobec instytucji, których pierwotny efektywny termin rozliczenia jest dłuższy niż 3 miesiące i które posiadają ocenę kredytową wyznaczonej instytucji ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 4 zgodnie z ustalonym przez właściwe organy sposobem przyporządkowania ratingów uznanych instytucji ECAI do sześciu stopni w skali oceny jakości kredytowej:

Środa, 28 września 2005 r.

Tabela 4

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

30. Ekspozycjom wobec instytucji bez ratingu przypisuje się wagę ryzyka 50 %.
31. Tym ekspozycjom wobec instytucji, których pierwotny efektywny termin rozliczenia wynosi 3 miesiące lub mniej i które posiadają ocenę kredytową wyznaczonej instytucji ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 5 zgodnie z ustalonym przez właściwe organy sposobem przyporządkowania ocen kredytowych uznanych instytucji ECAI do sześciu stopni w skali oceny jakości kredytowej:

Tabela 5

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

32. Ekspozycjom wobec instytucji bez ratingu, których pierwotny efektywny termin rozliczenia wynosi 3 miesiące lub mniej, przypisuje się wagę ryzyka 20 %.

6.5. Związek z krótkoterminowymi ocenami kredytowymi

33. Jeżeli do ekspozycji wobec instytucji stosuje się metodę określoną w ust. 29-32, wówczas związek z konkretnymi krótkoterminowymi ocenami kredytowymi jest następujący:
34. W przypadku braku krótkoterminowej oceny ekspozycji ogólne traktowanie preferencyjne ekspozycji krótkoterminowych zgodnie z ust. 31 stosuje się do wszystkich ekspozycji wobec instytucji, których pozostały termin rozliczenia nie przekracza 3 miesięcy.
35. Jeżeli taka ocena istnieje i decyduje o stosowaniu identycznej lub bardziej korzystnej wagi ryzyka niż ta wynikająca z zastosowania ogólnego traktowania preferencyjnego ekspozycji krótkoterminowych zgodnie z ust. 31, wówczas dana krótkoterminowa ocena kredytowa stosuje się wyłącznie do tego konkretnej ekspozycji. W przypadku innych ekspozycji krótkoterminowych stosuje się ogólne traktowanie preferencyjne przewidziane dla ekspozycji krótkoterminowych zgodnie z ust. 31.
36. Jeżeli istnieje krótkoterminowa ocena kredytowa i decyduje o stosowaniu mniej korzystnej wagi ryzyka niż ta wynikająca z zastosowania ogólnego traktowania preferencyjnego ekspozycji krótkoterminowych zgodnie z ust. 31, wówczas nie stosuje się ogólnego traktowania preferencyjnego ekspozycji krótkoterminowych, a wszystkim należnościom krótkoterminowym nieposiadającym ratingu przypisuje się taką samą wagę ryzyka, jaka wynika z oceny krótkoterminowej.

6.6. Ekspozycje krótkoterminowe w walucie krajowej kredytobiorcy

37. Ekspozycjom wobec instytucji, których pozostały termin rozliczenia wynosi 3 miesiące lub mniej, nominowanym i opłaconym w walucie krajowej, można zgodnie z obiema metodami opisanymi w ust. 26-27 i 29-32 przypisać wagę ryzyka o jeden stopień mniej korzystną niż preferencyjna waga ryzyka opisana w ust. 4 i 5, przypisana ekspozycjom wobec rządu centralnego, jeśli takiego wyboru dokona właściwa organa.
38. Żadnym ekspozycjom wobec instytucji, których pozostały termin rozliczenia wynosi 3 miesiące lub mniej, nominowanym i opłaconym w walucie krajowej kredytobiorcy, nie przypisuje się wagi ryzyka mniejszej niż 20 %.

6.7. Inwestycje w składniki funduszy regulacyjnych

39. Inwestycjom w instrumenty kapitałowe i składniki funduszy regulacyjnych emitowane przez instytucje, przypisuje się wagę ryzyka 100 %, chyba że pomniejszają one fundusze własne.

Środa, 28 września 2005 r.

- 6.8. Rezerwy minimalne utrzymywane zgodnie z wymogami EBC
40. W przypadku, gdy ekspozycja wobec instytucji ma formę rezerw minimalnych, które instytucja kredytowa utrzymuje zgodnie z wymogami EBC lub banku centralnego Państwa Członkowskiego, Państwo Członkowskie może zezwolić na przypisanie wagi ryzyka stosowanego dla ekspozycji wobec banku centralnego danego Państwa Członkowskiego, jeżeli:
- rezerwy są utrzymywane zgodnie z rozporządzeniem (WE) Europejskiego Banku Centralnego nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczącego obowiązku utrzymywania rezerw minimalnych ⁽¹⁾ lub późniejszego rozporządzenia przyjętego w jego miejsce, lub zgodnie z wymogami krajowymi, równoważnymi we wszystkich aspektach merytorycznych temu rozporządzeniu, oraz
 - w przypadku bankructwa lub niewypłacalności instytucji, w której przechowywane są rezerwy, są one terminowo i w pełnej wysokości oddawane instytucji kredytowej i będą do dyspozycji instytucji nie służąc do pokrycia innych zobowiązań.
7. EKSPOZYCJE KORPORACYJNE
- 7.1. Sposoby traktowania
41. Ekspozycjom sklasyfikowanym przez wyznaczoną instytucję ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według poniższej tabeli, zgodnie z ustalonym przez właściwe organy sposobem przyporządkowania ocen kredytowych uznanych instytucji ECAI do sześciu stopni w skali oceny jakości kredytowej.

Tabela 6

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

42. Ekspozycjom, które nie posiadają takiej oceny kredytowej, przypisuje się wagę ryzyka 100 % lub wagę ryzyka rządu centralnego w zależności, która z wartości jest wyższa.
8. EKSPOZYCJE DETALICZNE
43. Ekspozycjom, które spełniają kryteria określone w art. 79 ust. 2, przypisuje się wagę ryzyka 75 %.
9. EKSPOZYCJE ZABEZPIECZONE NIERUCHOMOŚCIAMI
44. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 45-60, ekspozycjom w pełni zabezpieczonym nieruchomościami przypisuje się wagę ryzyka 100 %.
- 9.1. Ekspozycje zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej
45. Ekspozycjom lub częściom ekspozycji w pełni zabezpieczonym, zgodnie z wymogami właściwych organ, hipoteką na nieruchomości mieszkalnej, która jest lub będzie zamieszkana lub przeznaczona pod wynajem przez właściciela lub użytkownika, w przypadku przedsiębiorstw inwestowania indywidualnego, przypisuje się wagę ryzyka 35 %.
46. Ekspozycjom w pełni zabezpieczonym, zgodnie z wymogami właściwych organ, udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych, działających zgodnie z fińską Ustawą o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub późniejszymi odpowiadającymi jej aktami prawnymi, przypisuje się wagę ryzyka 35 %, o ile wspomniane udziały związane są z nieruchomościami mieszkalnymi, które są lub będą zamieszkałe lub przeznaczone pod wynajem przez właściciela.
47. Ekspozycjom wobec najemcy z tytułu transakcji najmu lub leasingu dotyczących nieruchomości mieszkalnych, w których instytucja kredytowa występuje jako wynajmujący lub leasingodawca, a najemca lub leasingobiorca ma prawo zakupu, przypisuje się wagę ryzyka 35 % pod warunkiem, że właściwe organy są przekonane, że ekspozycja instytucji kredytowej jest całkowicie zabezpieczona dzięki temu, że instytucja jest właścicielem nieruchomości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 2.10.2003 r., str. 10.

Środa, 28 września 2005 r.

48. Do celów ust. 45-47, właściwe organy uznają zabezpieczenie jedynie pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
- wartość nieruchomości nie zależy zasadniczo od jakości kredytowej dłużnika. Wymóg ten nie wyklucza sytuacji, w których czynniki czysto makroekonomiczne wpływają zarówno na wartość nieruchomości, jak i na spłatę należności przez kredytobiorcę;
 - ryzyko kredytobiorcy nie zależy zasadniczo od przychodów generowanych przez nieruchomość lub projekt budowlany stanowiących przedmiot zabezpieczenia, ale od zdolności kredytobiorcy do spłaty zobowiązania z innych źródeł. Spłata kredytu nie zależy zatem zasadniczo od przepływu środków pieniężnych generowanego przez nieruchomość stanowiącą przedmiot zabezpieczenia;
 - spełnione są wymogi minimalne określone w załączniku VIII część 2 ust. 8 oraz zasady wyceny określone w załączniku VIII część 3 ust. 62-65;
 - wartość nieruchomości znacznie przekracza wartość ekspozycji.
49. Właściwe organy mogą odstąpić od wymogi zawartego w ust. 48 lit. b dotyczącego ekspozycji w pełni zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych mieszczących się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, jeżeli dysponują dowodami na to, że na ich terytorium funkcjonuje dobrze rozwinięty i ugruntowany rynek nieruchomości mieszkalnych, a stopa strat jest na tyle niska, by uzasadnić taki sposób traktowania.
50. W przypadku wyrażenia przez właściwe organy jednego Państwa Członkowskiego zgody określonej w ust. 49, właściwe organy innego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić swoim instytucjom kredytowym na przypisanie wagi ryzyka 35 % ekspozycjom, których zgoda ta dotyczy, w pełni zabezpieczonym hipotekami na nieruchomościach mieszkalnych.
- 9.2. *Ekspozycje zabezpieczone hipoteką na nieruchomości komercyjnej*
51. Pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organ, ekspozycjom lub częściom ekspozycji w pełni zabezpieczonym, zgodnie z wymogami właściwych organów, hipoteką na biurach lub innych pomieszczeniach komercyjnych znajdujących się na terenie danego Państwa Członkowskiego można przypisać wagę ryzyka 50 %.
52. Po uzyskaniu zgody właściwych organów ekspozycjom w pełni zabezpieczonym, zgodnie z wymogami właściwych organ, udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych, działających zgodnie z fińską Ustawą o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub późniejszymi odpowiadającymi jej aktami prawnymi, można przypisać wagę ryzyka 50 %, o ile wspomniane udziały dotyczą biur lub innych pomieszczeń komercyjnych.
53. Pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organ, ekspozycjom związanym z transakcjami najmu nieruchomości dotyczącymi biur lub innych pomieszczeń komercyjnych znajdujących się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, w których instytucja kredytowa występuje jako wynajmujący a najemca ma opcję zakupu, można przypisać wagę ryzyka 50 %, o ile ekspozycja wobec instytucji kredytowej jest całkowicie zabezpieczona, zgodnie z wymogami właściwych organów, dzięki temu, że instytucja jest właścicielem nieruchomości.
54. Aby miały zastosowanie przepisy ust. 51-53 spełnione muszą być następujące warunki:
- wartość nieruchomości nie może zasadniczo zależeć od jakości kredytowej dłużnika. Wymóg ten nie wyklucza sytuacji, w której czynniki czysto makroekonomiczne wpływają zarówno na wartość nieruchomości, jak i na spłatę należności przez kredytobiorcę;
 - ryzyko kredytobiorcy nie może zasadniczo zależeć od przychodów generowanych przez nieruchomość lub projekt budowlany stanowiących przedmiot zabezpieczenia, ale od zdolności kredytobiorcy do spłaty zobowiązania z innych źródeł. Spłata instrumentu nie może zatem w istotny sposób zależeć od przepływu środków pieniężnych generowanego przez nieruchomość stanowiącą przedmiot zabezpieczenia; oraz
 - spełnione są wymogi minimalne określone w załączniku VIII część 2 ust. 8 oraz zasady wyceny określone w załączniku VIII część 3 ust. 62-65.
55. Wagę ryzyka 50 % przypisuje się tej części kredytu, która nie przekracza limitu obliczonego zgodnie z jednym z poniższych warunków:
- 50 % wartości rynkowej danej nieruchomości;
 - 50 % wartości rynkowej nieruchomości lub 60 % wartości bankowo-hipotecznej — w zależności, która z tych wartości jest niższa — w tych Państwach Członkowskich, które ustaliły surowe kryteria oceny wartości bankowo-hipotecznej w swoich przepisach ustawowych lub wykonawczych.

Środa, 28 września 2005 r.

56. Wagę ryzyka 100 % przypisuje się tej części kredytu, która przekracza limity określone w ust. 55.
 57. W przypadku wyrażenia przez właściwe organy jednego Państwa Członkowskiego zgody, o której mowa w ust. 51-53, właściwe organy innego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić swoim instytucjom kredytowym na przypisanie wagi ryzyka 50 % ekspozycjom, których zgoda ta dotyczy, w pełni zabezpieczonym hipotekami na nieruchomościach komercyjnych.
 58. Właściwe organy mogą odstąpić od wymogi zawartego w ust. 54 lit. b) dotyczącego ekspozycji w pełni zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach komercyjnych, znajdujących się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, jeżeli dysponują one dowodami na to, że na ich terytorium istnieje dobrze rozwinięty i ugruntowany rynek nieruchomości komercyjnych, a stopa strat nie przekracza następujących limitów:
 - a) straty z transakcji kredytowych zabezpieczonych przez nieruchomości komercyjne do 50 % wartości rynkowej (lub w stosownym przypadku 60 % wartości bankowo-hipotecznej, jeżeli wartość ta jest niższa) nie przekraczają 0,3 % niespłaconych kredytów zabezpieczonych przez nieruchomości komercyjne w danym roku; oraz
 - b) całkowite straty z transakcji kredytowania zabezpieczonego przez nieruchomości komercyjne nie przekraczają 0,5 % należności kredytowych zabezpieczonych przez nieruchomości komercyjne w danym roku.
 59. Jeżeli w danym roku przekroczony zostanie któryś z limitów określonych w ust. 58, wówczas wygasa możliwość korzystania z ust. 58; do chwili spełnienia warunków określonych w ust. 58 w jednym z kolejnych lat, obowiązuje warunek określony w ust. 54 lit. b).
 60. W przypadku wyrażenia przez właściwe organy jednego Państwa Członkowskiego zgody określonej w ust. 58, właściwe organy innego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić swoim instytucjom kredytowym na przypisanie wagi ryzyka 50 % ekspozycjom, których zgoda ta dotyczy, w pełni zabezpieczonym hipotekami na nieruchomościach komercyjnych.
10. POZYCJE PRZETERMINOWANE
61. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 62-65, niezabezpieczonej części każdej pozycji przeterminowanej o ponad 90 dni, która przekracza próg ustalony przez właściwe organy i która odzwierciedla rozsądny poziom ryzyka, przypisuje się następujące wagi ryzyka:
 - a) 150 %, jeżeli aktualizacje wartości wynoszą poniżej 20 % wartości niezabezpieczonej części ekspozycji, liczonej przed aktualizacją; oraz
 - b) 100 %, jeżeli aktualizacje wartości wynoszą nie mniej niż 20 % wartości niezabezpieczonej części ekspozycji, liczonej przed aktualizacją.
 62. Na użytek definicji zabezpieczonej części pozycji przedawnionej, uznaje się to samo zabezpieczenie rzeczowe i te same gwarancje co do celów ograniczenia ryzyka kredytowego.
 63. Jeżeli jednak pozycja przedawniona jest w pełni zabezpieczona innymi formami zabezpieczenia niż te uznane do celów ograniczenia ryzyka kredytowego, wówczas można przypisać wagę ryzyka 100 %, pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organów opartej na surowych kryteriach operacyjnych, tak aby zapewnić wysoką jakość ochrony w przypadkach, kiedy aktualizacje wartości sięgają 15 % wartości ekspozycji liczonej przed aktualizacją.
 64. Ekspozycjom określonym w ust. 45-50, przeterminowanym o ponad 90 dni, przypisuje się po dokonaniu aktualizacji wartości wagę ryzyka 100 %. Jeżeli aktualizacje wartości wynoszą nie mniej niż 20 % wartości ekspozycji liczonej przed dokonaniem aktualizacji, wagę ryzyka przypisaną do pozostałej części ekspozycji można za zgodą właściwych organów zmniejszyć do 50 %.
 65. Ekspozycjom określonym w ust. 51-60 przypisuje się wagę ryzyka 100 % jeżeli są one przeterminowane o ponad 90 dni.

Środa, 28 września 2005 r.

11. POZYCJE NALEŻĄCE DO USTALONYCH KATEGORII WYSOKIEGO RYZYKA
66. Pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organ, ekspozycjom, którym towarzyszy szczególnie wysokie ryzyko, jak np. udziały w firmach typu *venture capital* lub udziały kapitałowe w firmach niepublicznych, przypisuje się wagę ryzyka 150 %.
67. W przypadku pozycji nieprzedawnionych, którym zgodnie z przepisami niniejszej części przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 150 % i dla których ustalono aktualizacje wartości, właściwe organy mogą zezwolić na przypisanie wagi ryzyka równej:
- 100 %, jeżeli aktualizacje wartości wynoszą nie mniej niż 20 % wartości ekspozycji, liczonej przed dokonaniem aktualizacji;
 - 50 % jeżeli aktualizacje wartości wynoszą nie mniej niż 50 % wartości, liczonej przed dokonaniem aktualizacji.
12. EKSPOZYCJE W POSTACI OBLIGACJI ZABEZPIECZONYCH
68. „Obligacje zabezpieczone” oznaczają obligacje określone w art. 22 ust. 4 dyrektywy 85/611/EWG i zabezpieczone jednym z następujących uznanych instrumentów:
- ekspozycje wobec rządów i banków centralnych, podmiotów sektora publicznego, władz regionalnych i lokalnych w UE;
 - ekspozycje wobec rządów i banków centralnych państw spoza UE, wielostronnych banków rozwoju i organizacji międzynarodowych, które kwalifikują się do stopnia 1 w skali jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego załącznika, bądź też ekspozycje przez te instytucje gwarantowane, oraz państw spoza UE, bądź też ekspozycje przez te instytucje gwarantowane, które są wazone ryzykiem tak jak ekspozycje wobec instytucji lub wobec rządów i banków centralnych zgodnie z przepisami odpowiednio ust. 8, 9, 14 lub 15 i które kwalifikują się do stopnia 1 w skali jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego załącznika, oraz ekspozycje, w rozumieniu przepisów niniejszego ustępu, które kwalifikują się do minimum 2 stopnia w skali jakości kredytowej, zgodnie z przepisami niniejszego załącznika, pod warunkiem, że nie przekraczają one 20 % nominalnej kwoty pozostających do wykupu obligacji zabezpieczonych aktywami instytucji emitujących;
 - ekspozycje wobec instytucji, które kwalifikują się do stopnia 1 w skali oceny jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego załącznika. Całkowita wartość tego rodzaju ekspozycji nie przekracza 15 % wartości nominalnej należności z tytułu obligacji zabezpieczonych emitującej instytucji kredytowej. Piętnastoprocentowy limit nie obejmuje natomiast ekspozycji z tytułu przeniesienia i zarządzania płatnościami dłużników lub postępowania upadłościowego dłużników, których kredyty są zabezpieczone nieruchomościami na posiadaczy obligacji zabezpieczonych. Wymóg dotyczący stopnia 1 nie obejmuje ekspozycji wobec instytucji, których termin rozliczenia nie przekracza 100 dni. Instytucje te muszą jednak kwalifikować się co najmniej do stopnia 2 w skali oceny jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego załącznika;
 - kredyty zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi lub udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych, o których mowa w ust. 46, do wysokości mniejszej z następujących wartości, łączna wartość zastawów obejmująca wszystkie wcześniejsze zastawy oraz 80 % wartości nieruchomości stanowiących zabezpieczenie lub jednostek priorytetowych wyemitowanych przez francuskie Fonds Communs de Créances lub instytucje sekurytyzacyjne działające na podstawie przepisów Państwa Członkowskiego zabezpieczające ekspozycje dotyczące nieruchomości mieszkalnych, o ile co najmniej 90 % aktywów takich Fonds Communs de Créances lub instytucji sekurytyzacyjnych działających na podstawie przepisów Państwa Członkowskiego stanowią zabezpieczenia na nieruchomości w formie ograniczonych praw rzeczowych w połączeniu z wartością wszystkich wcześniejszych zabezpieczeń do wysokości mniejszej z następujących wartości: wartość należności z tytułu kapitału jednostek (priorytetowych), łączna wartość zabezpieczeń oraz 80 % wartości nieruchomości, na których ustanowiono zabezpieczenia a jednostki priorytetowe kwalifikują się do stopnia 1 w skali jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego załącznika, jeżeli wartość takich jednostek nie przekracza 20 % nominalnej kwoty obligacji pozostających do wykupu;

Ekspozycje z tytułu przeniesienia i zarządzania płatnościami dłużników lub postępowania upadłościowego dłużników kredytów z zabezpieczeniem w postaci nieruchomości jednostek priorytetowych lub dłużnych papierów wartościowych nie są uwzględniane przy wyliczaniu 90 % limitu;

Środa, 28 września 2005 r.

- e) kredyty zabezpieczone nieruchomościami komercyjnymi lub udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych, o których mowa w ust. 52, do wysokości mniejszej z następujących wartości, łączna wartość zastawów obejmująca wszystkie wcześniejsze zastawy oraz 60 % wartości nieruchomości ustanowionych jako zabezpieczenie lub zabezpieczone przez jednostki priorytetowe wyemitowane przez francuskie *Fonds Communs de Créances* lub instytucje sekurytyzacyjne działające na podstawie przepisów Państwa Członkowskiego zabezpieczające ekspozycje dotyczące nieruchomości komercyjnych, o ile co najmniej 90 % aktywów takich *Fonds Communs de Créances* lub instytucji sekurytyzacyjnych działających na podstawie przepisów Państwa Członkowskiego stanowią hipoteki w połączeniu z wartością wszystkich wcześniejszych zastawów do wysokości mniejszej z następujących wartości: wartość należności z tytułu kapitału jednostek (priorytetowych), łączna wartość zabezpieczeń oraz 60 % wartości nieruchomości, na których ustanowiono zabezpieczenia, a jednostki priorytetowe kwalifikują się do stopnia 1 w skali jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego załącznika, jeżeli wartość takich jednostek nie przekracza 20 % nominalnej kwoty należności. Właściwe organy mogą uznać zabezpieczenie w postaci kredytów zabezpieczonych nieruchomościami komercyjnymi, jeżeli: współczynnik pokrycia należności zabezpieczeniem w wysokości 60 % został przekroczony, osiągając maksymalny poziom 70 %; wartość wszystkich aktywów ustanowionych jako zabezpieczenie dla obligacji zabezpieczonych przekracza nominalną, wartość należności z tytułu obligacji zabezpieczonych o co najmniej 10 %, a roszczenia właścicieli obligacji spełniają wymogi pewności prawnej określone w załączniku VIII. Roszczenia właścicieli obligacji mają pierwszeństwo przed wszystkimi innymi roszczeniami do danego zabezpieczenia.

Ekspozycje z tytułu przeniesienia i zarządzania płatnościami dłużników lub postępowania upadłościowego dłużników kredytów z zabezpieczeniem w postaci nieruchomości jednostek priorytetowych lub dłużnych papierów wartościowych nie są uwzględniane przy wyliczaniu 90 % limitu; lub

- f) kredyty z zabezpieczeniem na statkach, o ile całkowita wartość zastawów na statkach, łącznie z wszystkimi uprzywilejowanymi zastawami na statkach, wynosi maksymalnie 60 % wartości statku stanowiącego zabezpieczenie

Do tych celów pojęcie „zabezpieczony” stosuje się również do przypadków, w których składniki majątku określone w lit. a)-f) przeznaczone są zgodnie z obowiązującymi przepisami wyłącznie do ochrony właściciela obligacji przed stratami.

Do dnia 31 grudnia 2010 r. nie ma zastosowania górny limit 20 % w odniesieniu do uprzywilejowanych udziałów, emitowanych zgodnie z lit. d) i e) przez francuskie *Fonds Communs de Créances* lub równorzędną jednostkę sekurytyzacyjną, o ile te uprzywilejowane udziały otrzymały ocenę kredytową uznanej ECAI, odpowiadającą najlepszemu stopniowi w ocenie jakości kredytowej, który ECAI przyznaje obligacjom zabezpieczonym. Przed upływem tego terminu bada się niniejsze uregulowanie przejściowe; wskutek tego badania Komisja może przedłużyć ten okres, o ile to konieczne, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 151 ust. 2, za pomocą kolejnej klauzuli rewizyjnej lub bez takiej klauzuli.

Do dnia 31 grudnia 2010 r. określony w lit. f) udział procentowy w wysokości 70 % może zostać zastąpiony udziałem w wysokości 70 %. Przed upływem tego terminu bada się niniejsze uregulowanie przejściowe; wskutek tego badania Komisja może przedłużyć ten okres, o ile to konieczne, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 151 ust. 2 za pomocą kolejnej klauzuli rewizyjnej lub bez takiej klauzuli.

69. W przypadku nieruchomości stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, instytucje kredytowe spełniają wymogi minimalne określone w załączniku VIII część 2 ust. 8 oraz zasady wyceny określone w załączniku VIII część 3 ust. 62-65.
70. Niezależnie od przepisów ust. 68 i 69 obligacje zabezpieczone spełniające kryteria definicji zawartej w art. 22 ust. 4) dyrektywy 85/611/EWG i wyemitowane przed 31 grudnia 2007 r. również kwalifikują się do traktowania preferencyjnego aż do terminu ich rozliczenia.
71. Obligacjom zabezpieczonym przypisuje się wagę ryzyka na podstawie wagi przypisanej uprzywilejowanym, niezabezpieczonym ekspozycjom wobec emitującej je instytucji kredytowej. Między wagami ryzyka następują następujące zależności:
- jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka 20 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka 10 %;
 - jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka 50 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka 20 %;

Środa, 28 września 2005 r.

- c) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka 100 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka 50 %; oraz
- d) jeżeli ekspozycjom wobec instytucji przypisuje się wagę ryzyka 150 %, wówczas obligacji zabezpieczonej przypisuje się wagę ryzyka 100 %;

13. POZYCJE SEKURTYZACYJNE

72. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych określa się zgodnie z art. 94-101.

14. EKSPOZYCJE KRÓTKOTERMINOWE WOBEC INSTYTUCJI I PRZEDSIĘBIORSTW

73. Ekspozycjom krótkoterminowym wobec instytucji lub przedsiębiorstw, które posiadają ocenę kredytową wyznaczonej instytucji ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 7 zgodnie z ustalonym przez właściwe organy sposobem przyporządkowania ocen kredytowych uznanych instytucji ECAI do sześciu stopni w skali oceny jakości kredytowej:

Tabela 7

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

15. EKSPOZYCJE W POSTACI UDZIAŁÓW W PRZEDSIĘBIORSTWACH ZBIOROWEGO INWESTOWANIA

74. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 75-81, ekspozycjom w postaci udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania przypisuje się wagę ryzyka 100 %.
75. Ekspozycjom w postaci udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, które posiadają ocenę kredytową wyznaczonej instytucji ECAI, przypisuje się wagę ryzyka według tabeli 8 zgodnie z ustalonym przez właściwe organy sposobem przyporządkowania ocen kredytowych uznanych instytucji ECAI do sześciu stopni w skali oceny jakości kredytowej.

Tabela 8

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

76. Jeżeli właściwe organy uznają, że dana pozycja w udziałach w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania wiąże się ze szczególnie wysokimi ryzykami, wówczas pozycjom takim przypisuje się obowiązkowo wagę ryzyka 150 %.
77. Instytucje kredytowe mogą określić wagę ryzyka dla udziałów w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania zgodnie z przepisami ust. 79-81, jeżeli spełnione są następujące kryteria:
- a) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania jest zarządzane przez spółkę podlegającą nadzorowi w Państwie Członkowskim lub — pod warunkiem uzyskania zgody organów właściwych dla danej instytucji kredytowej — jeżeli:
- i) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zarządzane są przez spółkę podlegającą nadzorowi uznanemu za równoważny nadzorowi określönemu w prawodawstwie wspólnotowym; oraz
 - ii) zapewniona jest należyta współpraca pomiędzy właściwymi organami;
- b) prospekt emisyjny przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub inny, równoważny dokument zawiera:
- i) kategorie aktywów, do inwestowania w które przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania jest upoważniony,
 - ii) ewentualne, względne limity inwestycyjne i metody ich obliczania;

Środa, 28 września 2005 r.

- c) nie rzadziej niż raz do roku sporządza się sprawozdanie z działalności przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, aby umożliwić ocenę należności i zobowiązań, dochodu i operacji za dany okres sprawozdawczy.
78. Jeżeli właściwe organy uznają przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania kraju trzeciego, zgodnie z przepisami ust. 77 lit. a), wówczas właściwe organy innego Państwa Członkowskiego mogą działać na podstawie takiej decyzji o uznaniu bez przeprowadzania własnej oceny.
79. Jeżeli instytucja kredytowa posiada wiedzę na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może ona wykorzystać tę wiedzę w celu obliczenia średniej wagi ryzyka dla przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z metodami określonymi w art. 78-83.
80. Jeżeli instytucja kredytowa nie posiada wiedzy na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może ona obliczyć średnią wagę ryzyka dla tego funduszu zgodnie z metodami określonymi w art. 78-83, o ile spełnione są następujące zasady: zakłada się, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w pierwszej kolejności inwestuje w maksymalnie dozwolonym zakresie w te klasy ekspozycji, które wiążą się z najwyższym wymogiem kapitałowym, następnie zaś w porządku malejącym, aż do osiągnięcia limitu inwestycyjnego.
81. Instytucja kredytowa może skorzystać z usług strony trzeciej w zakresie obliczeń i sprawozdań dotyczących wagi ryzyka dla przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania zgodnie z metodami określonymi w ust. 79 i 80, upewniwszy się co do poprawności takich obliczeń i sprawozdań.
16. INNE POZYCJE
- 16.1. *Sposoby traktowania*
82. Rzeczowym aktywom trwałym w rozumieniu art. 4 ust. 10 dyrektywy 86/635/EWG przypisuje się wagę ryzyka 100 %.
83. Rozliczeniom międzyokresowym czynnym, w przypadku których instytucja nie może zgodnie z dyrektywą 86/635/EWG określić kontrahenta, przypisuje się wagę ryzyka 100 %.
84. Środkom pieniężnym w trakcie ściągania przypisuje się wagę ryzyka 20 %. Środkom pieniężnym w kasie i równoważnym pozycjom gotówkowym przypisuje się wagę ryzyka 0 %;
85. Państwa Członkowskie mogą przypisać wagę ryzyka 10 % ekspozycjom wobec instytucji specjalizujących się w rynkach międzybankowych i rynkach długu publicznego danego kraju, podlegających ścisłemu nadzorowi właściwych organ, jeżeli ekspozycje te są zdaniem organu danego Państwa Członkowskiego w pełni zabezpieczone pozycjami o wadze ryzyka 0 % lub 20 %, uznanymi przez te organy za odpowiednią ochronę.
86. Pakietom papierów udziałowych i innym udziałom przypisuje się wagę ryzyka 100 %, chyba że pomniejszają one fundusze własne.
87. Złotu w sztabach zdeponowanemu we własnych skarbcach lub złożonemu do depozytu imiennego do wysokości zabezpieczenia w złocie przypisuje się wagę ryzyka 0 %.
88. W przypadku umów sprzedaży aktywów z przyrzeczeniem odkupu oraz bezwarunkowych zakupów terminowych obowiązuje waga ryzyka przypisana aktywom, których dotyczą umowy, a nie kontrahentem transakcji.
89. W przypadku gdy instytucja kredytowa dostarcza ochronę kredytową obejmującą koszyk ekspozycji i gdy według warunków tej ochrony n -te niewykonanie zobowiązania dotyczącego ekspozycji uruchamia płatność, a takie zdarzenie oznacza rozwiązanie umowy — wówczas produktowi takiemu przypisuje się wagę ryzyka określoną w art. 94-101, o ile posiada on zewnętrzną ocenę kredytową uznanej instytucji ECAI. Jeżeli produkt nie posiada ratingu uznanej instytucji ECAI, wówczas wagi ryzyka ekspozycji z koszyka są kumulowane, wyłączwszy $n - 1$ ekspozycji, do maksymalnej wartości 1 250 % i mnożone przez wartość nominalną ochrony dostarczanej przez kredytowy instrument pochodny, dając w rezultacie kwotę aktywów ważoną ryzykiem. Nieujęte w kumulacji $n - 1$ ekspozycji określa się, przyjmując, że są to takie ekspozycje, które cechuje niższa kwota ważona ryzykiem niż kwota ważona ryzykiem dowolnej ekspozycji ujętej w kumulacji.

Środa, 28 września 2005 r.

Część 2 — Uznawanie instytucji ECAI i przyporządkowywanie sporządzonych przez nie ocen kredytowych

1. METODY DZIAŁANIA

1.1 Obiektywność

1. Właściwe organy sprawdzają, czy metody przyznawania ocen kredytowych są odpowiednio rygorystyczne, systematyczne i ciągłe oraz czy podlegają weryfikacji na podstawie doświadczeń z przeszłości.

1.2 Niezależność

2. Właściwe organy sprawdzają, czy omawiane metody są wolne od zewnętrznych wpływów i ograniczeń politycznych oraz nacisków ekonomicznych, które mogłyby wpłynąć na ocenę kredytową.
3. Niezależność metod wykorzystywanych przez instytucje ECAI podlega ocenie właściwych organów na podstawie czynników takich jak:
 - a) struktura własnościowa i organizacyjna danej instytucji ECAI;
 - b) zasoby finansowe danej instytucji ECAI;
 - c) kadra i poziom wiedzy specjalistycznej danej instytucji ECAI; oraz
 - d) ład korporacyjny danej instytucji ECAI.

1.3 Regularny przegląd

4. Właściwe organy sprawdzają, czy oceny kredytowe ECAI podlegają regularnemu przeglądowi, a także reagują na zmiany warunków finansowych. Przegląd taki ma miejsce po każdym istotnym zdarzeniu i co najmniej raz do roku.
5. Przed uznaniem danej instytucji ECAI właściwe organy sprawdzają, czy metody oceny dotyczące poszczególnych segmentów rynku są ustanowione zgodnie z następującymi standardami:
 - a) weryfikacja historyczna musi obejmować okres co najmniej jednego roku;
 - b) regularność procesu przeprowadzania przeglądu przez daną instytucję ECAI musi być monitorowana przez właściwe organy; oraz
 - c) właściwe organy muszą mieć możliwość otrzymywania od instytucji ECAI informacji na temat zakresu jej kontaktów z wyższym szczeblem kierowniczym ocenianych przez nią podmiotów.
6. Właściwe organy podejmują kroki konieczne do uzyskiwania od instytucji ECAI bieżących informacji o wszelkich istotnych zmianach dotyczących wykorzystywanych przez nie metod przyznawania ocen kredytowych.

1.4 Przejrzystość i jawność

7. Właściwe organy podejmują kroki konieczne do publicznego udostępnienia zasad, na jakich instytucje ECAI opierają swoje oceny kredytowe, dając w ten sposób wszystkim potencjalnym użytkownikom możliwość stwierdzenia prawidłowości takich zasad.

2. INDYWIDUALNE OCENY KREDYTOWE

2.1 Wiarygodność i uznanie na rynku:

8. Właściwe organy sprawdzają, czy indywidualne oceny kredytowe ECAI są uznane za wiarygodne i rzetelne przez użytkowników takich ocen.
9. Wiarygodność podlega ocenie właściwych organów w szczególności na podstawie następujących czynników:
 - a) udział w rynku danej instytucji ECAI;
 - b) dochody danej instytucji ECAI, oraz jej ogólne zasoby finansowe;

Środa, 28 września 2005 r.

- c) istnienie polityki cenowej opartej na ratingu; oraz
- d) przynajmniej dwie instytucje kredytowe wykorzystują indywidualne oceny kredytowe ECAI przy emisji obligacji lub ocenie ryzyka kredytowego.

2.2 Przejrzystość i jawność

- 10. Właściwe organy sprawdzają, czy istnieje równy dostęp do indywidualnych ocen kredytowych przynajmniej dla tych wszystkich instytucji kredytowych, które mają uprawniony interes w wspomnianych ocenach.
- 11. W szczególności zaś właściwe organy sprawdzają, czy zagraniczne instytucje kredytowe, mające uprawniony interes w indywidualnych ocenach kredytowych, mają do nich taki sam dostęp, jak podmioty krajowe.

3. „PRZYPISYWANIE”

- 12. W celu dokonania rozróżnienia między względnymi stopniami ryzyka wyrażonymi w każdej ocenie kredytowej właściwe organy biorą pod uwagę czynniki ilościowe, takie jak długoterminowa częstość niewykonania zobowiązań związana ze wszystkimi pozycjami, którym przypisano tę samą ocenę. Instytucji ECAI, które zostały powołane niedawno lub które zgromadziły niewielką bazę danych dotyczących niewykonanych zobowiązań, proszone są przez właściwe organy o podanie przewidywań długoterminowego współczynnika niewypłacalności związanego ze wszystkimi pozycjami, którym przypisano tę samą ocenę.
- 13. W celu dokonania rozróżnienia między względnymi stopniami ryzyka wyrażonymi w każdej ocenie kredytowej właściwe organy biorą pod uwagę czynniki jakościowe, takie jak grupa emitentów objęta ocenami danej instytucji ECAI, zakres ocen, znaczenie każdej z nich oraz stosowaną w danym przypadku definicję niewykonania zobowiązania.
- 14. Właściwe organy porównują współczynniki niewykonania zobowiązań według poszczególnych ocen kredytowych danej instytucji ECAI, a następnie zestawiają je z wzorcem opracowanym na podstawie współczynników niewykonania zobowiązań według innych instytucji ECAI obliczonych dla grupy emitentów, która zdaniem właściwych organów reprezentuje równoważny poziom ryzyka kredytowego.
- 15. Jeżeli zdaniem właściwych organów współczynniki niewykonania zobowiązań wskazane w ocenie kredytowej danej instytucji ECAI są znacząco i systematycznie wyższe od wzorca, wówczas ocenie takiej organy te przypisują wyższy stopień jakości kredytu w skali oceny jakości kredytowej.
- 16. Jeżeli właściwe organy zwiększyły wagę ryzyka przypisaną konkretnej ocenie kredytowej danej instytucji ECAI, a instytucja ta wykaże, że współczynniki niewykonania zobowiązań wskazane w jej ocenie nie są już znacząco i systematycznie wyższe od wzorca, wówczas właściwe organy mogą zdecydować o przywróceniu takiej ocenie poprzedniego stopnia jakości kredytu w skali oceny jakości kredytowej.

Część 3 — Wykorzystanie ocen kredytowych ECAI do określenia wagi ryzyka

1. SPOSOBY TRAKTOWANIA

- 1. Instytucja kredytowa może wyznaczyć jedną lub kilka uznanych instytucji ECAI do określania wag ryzyka przypisanych aktywom i pozycjom pozabilansowym.
- 2. Instytucja kredytowa, która zdecyduje się korzystać z ratingów uznanej instytucji ECAI dla danej klasy pozycji, jest zobowiązana stosować te oceny konsekwentnie do wszystkich ekspozycji należących do tej klasy.
- 3. Instytucja kredytowa, która zdecyduje się korzystać z ocen kredytowych uznanej instytucji ECAI, jest zobowiązana stosować te oceny w sposób konsekwentny i ciągły.
- 4. Instytucja kredytowa może korzystać tylko z tych ocen kredytowych ECAI, które uwzględniają wszystkie należne jej kwoty zarówno z tytułu kwoty głównej, jak i odsetek.

Środa, 28 września 2005 r.

5. Jeżeli dana pozycja z ratingiem posiada tylko jedną ocenę kredytową wyznaczonej instytucji ECAI, ocenę tą wykorzystuje się do określenia wagi ryzyka tej pozycji.
 6. Jeżeli dostępne są dwie oceny kredytowe wyznaczonej instytucji ECAI, a każda z nich odpowiada innej wadze ryzyka danej pozycji z ratingiem, wówczas stosuje się wyższą z tych wag ryzyka.
 7. Jeżeli dostępne są więcej niż dwie oceny kredytowe wyznaczonej instytucji ECAI, wówczas uwzględnia się te dwie spośród nich, z którymi wiążą się najniższe wagi ryzyka. Jeżeli dwie najniższe wagi ryzyka różnią się od siebie, przypisuje się wyższą z nich. Jeżeli dwie najniższe wagi ryzyka są identyczne, przypisuje się tę wartość.
2. OCENA KREDYTOWA EMITENTA I EMISJI
 8. Jeżeli dany program emisji lub instrument finansowy, do którego należy pozycja stanowiąca ekspozycję, posiada ocenę kredytową, wówczas ocenę tą przypisuje się tej pozycji.
 9. Jeżeli nie istnieje żadna ocena kredytowa dotycząca bezpośrednio określonej pozycji stanowiącej ekspozycję, istnieje natomiast ocena konkretnego programu emisji lub instrumentu finansowego, do którego pozycja ta nie należy, lub też istnieje ogólna ocena kredytowa emitenta — stosuje się tę właśnie ocenę, o ile wskazuje on wyższą wagę niż ta, która odnosiłaby się do pozycji niesklasyfikowanych lub jeżeli określa niższą wagę ryzyka, a rozpatrywana ekspozycja posiada rangę pod każdym względem równą lub wyższą niż konkretny program emisji lub instrument finansowy lub odpowiednio niezabezpieczone ekspozycje uprzywilejowane tego emitenta.
 10. Ust. 8 i 9 nie stanowią przeszkody w stosowaniu przepisów ust. 68-71 części 1.
 11. Oceny kredytowej emitenta należącego do grupy przedsiębiorstw nie można stosować w odniesieniu do innego emitenta należącego do tej samej grupy.
3. DŁUGO- I KRÓTKOTERMINOWE OCENY KREDYTOWE
 12. Krótkoterminowe oceny kredytowe mogą być wykorzystywane jedynie w przypadku aktywów krótkoterminowych oraz pozycji pozabilansowych stanowiących ekspozycje wobec instytucji i przedsiębiorstw.
 13. Każdą ocenę krótkoterminową stosuje się wyłącznie do pozycji, której dotyczy i nie jest podstawą określania wagi ryzyka dla jakiegokolwiek innej pozycji.
 14. Jeżeli krótkoterminowemu instrumentowi finansowemu, posiadającemu rating, przypisuje się wagę ryzyka 150 %, to niezależnie od przepisów ust. 13 wszystkim niesklasyfikowanym, niezabezpieczonym ekspozycjom wobec tego samego dłużnika — zarówno te krótko-, jak i długoterminowym — również przypisuje się wagę ryzyka 150 %.
 15. Jeżeli krótkoterminowy instrument finansowy, posiadający rating, wykazuje wagę ryzyka 50 %, to niezależnie od przepisów ust. 13 żadne niesklasyfikowane ekspozycje krótkoterminowe nie może otrzymać wagi ryzyka mniejszej niż 100 %.
4. POZYCJE W WALUCIE KRAJOWEJ I OBCEJ
 16. Ocena kredytowa, która dotyczy pozycji nominowanej w walucie krajowej dłużnika nie może być wykorzystywana do wyliczania wagi ryzyka innej ekspozycji wobec tego samego dłużnika, nominowanej w walucie obcej.
 17. Niezależnie od przepisów ust. 16, jeżeli ekspozycja powstaje na skutek udziału instytucji kredytowej w kredycie udzielonym przez wielostronny bank rozwoju, posiadający uznany na rynku status wierzyciela uprzywilejowanego, wówczas właściwe organy w celu określania wagi ryzyka mogą zezwolić na dokonanie oceny kredytowej ekspozycji w walucie krajowej dłużnika.
-